

Payıma

– AuBaDe) · 09 Ekim 2020

bütün yenilgilerimi yanılgılarımdan anladım
dönüşü olmayan sona doğru
payıma düşen evet payıma düşenleri yitirdim
birçok soru sordum kendime
müjdeli bir haber gibi
ne arar ne beklerimki
yok artık başka pencere
ben buyum diyemedim
kapandı dudaklarımın kilidi
kanıksadım belkide

içimde kimseler yok
çıkamazlarımdan düşen ben
çiçekleri düşünen yok
ömrün yalnızlığında solan
yitirdim düşlerimi varlığımın çağılısında
bazen bağlantım kopuyor hayatla
kağıttan abideler yükseliyor durmadan
durmadan haksızlık doğuruyor dünya

05 ekim 2020